

Przemówienie Benedykta XVI z 18.01.2009 po mszy św. przez łącze satelitarne do uczestników VI Światowego Spotkania Rodzin w Meksyku

Tłumaczył z angielskiego z Zenitu Paweł Kwas

Drodzy bracia i siostry:

1. Pozdrawiam wszystkich was z sercem na koniec uroczystej eucharystii zwieńczającej VI Światowe Spotkanie Rodzin w Meksyku. Dziękuję, że tak wiele rodzin nie licząc na koszty zgromadziło się wokół ołtarza Pańskiego. Pozdrawiam w szczególny sposób Kardynała Tarcisio Bertone, który przewodniczył tej celebrze jako mój legat. Chcę wyrazić moją serdeczność i wdzięczność Kardynałowi Ennio Antonelliemu oraz członkom Papieskiej Rady ds. Rodziny, którym przewodzi, również Kardynałowi Prymasowi Meksyku Norberto Rivera Carrera oraz głównej komisji, która była odpowiedzialna za organizację tego VI światowego spotkania. Moje uznanie kieruję do wszystkich, którzy dzięki swojemu poświęceniu i wyrzeczeniu sprawili, że jego realizacja była możliwa. Pozdrawiam również kardynałów i biskupów obecnych na tej celebrze, szczególnie tych z Konferencji Episkopatu Meksyku a także władze tego drogiego narodu, który wspaniałomyślnie przyjął i uczynił możliwym do realizacji to ważne wydarzenie. Meksykańczycy dobrze wiedzą, że są zawsze blisko serca papieża. Myślę o nich i przedstawiam Bogu Ojcu ich radości i nadzieje, ich plany i sprawy. W Meksyku Ewangelia zapuściła głębokie korzenie, uwzględniając kulturę i tożsamość tego wspaniałego narodu. To bogate dziedzictwo musi być chronione tak, aby jego kontynuacja stała się strumieniem moralnych i duchowych energii, umożliwiającym odważne i twórcze wychodzenie naprzeciw

współczesnym wyzwaniom i aby w ten sposób mogły być ofiarowane jako cenny dar dla nowych pokoleń. Uczestniczyłem z radością i zainteresowaniem w tym spotkaniu, przede wszystkim poprzez moją modlitwę, udzielając szczególnych wskazówek i z uwagą towarzysząc przygotowaniom i przebiegowi. Dzisiaj poprzez media pielgrzymowałem duchowo do tego maryjnego sanktuarium, serca Meksyku i całej Ameryki, po to aby zawierzyć wszystkie rodziny na świecie Matce Bożej z Guadalupe.

2. To Światowe Spotkanie Rodzin ukierunkowane było na zachęcanie chrześcijańskich rodzin, aby ich członkowie stali się wolnymi osobami bogatymi w ludzkie i ewangeliczne wartości na drodze do świętości, która jest najlepszą służbą jaką chrześcijanie mogą zaoferować współczesnemu społeczeństwu. Chrześcijańska odpowiedź na te wyzwania musi dla rodzin i ogólnie ludzkiego życia zawierać coraz większe zaufanie do Boga oraz energię płynącą z wiary, która żywi się uważnym słuchaniem Bożego słowa. Jak pięknie jest gromadzić się jako rodzina aby pozwolić Bogu mówić do serc jej członków poprzez Jego żywe i efektywne słowo. W modlitwie, szczególnie w różańcu, tak jak to było wczoraj rodzina kontempluje tajemnicę życia Jezusa, uwewnętrznia wartości, które medytuje i czuje się wezwana do ucieleśnienia ich we własnym życiu.
3. Rodzina jest nieodzowną bazą społeczeństwa i ludów jak również niezastąpionym dla dzieci dobrem, otwarta na życie jako owoc miłości rodziców całkowicie i ze wspaniałomyślnym wyrzeczeniem. Jezus okazując cześć Maryi i Józefowi pokazał, że rodzina zajmuje pierwsze miejsce w wychowaniu osoby. Jest ona prawdziwą szkołą człowieczeństwa i wiecznych wartości Nikt nie jest dany dla siebie

samego. Otrzymujemy życie od innych, które rozwija się i dojrzewa przez prawdy i wartości, których uczymy się w relacjach i we wspólnocie. W tym znaczeniu rodzina zbudowana na nierozzerwalnym małżeństwie mężczyzny i kobiety wyraża ten relacyjny, synowski i wspólnotowy wymiar, i jest rzeczywistością, gdzie człowiek może rodzić się z godnością, wzrastać i rozwijać się w integralny sposób (Valencja, homilia, 9.07.2006). Nie mniej jednak to wychowawcze zadanie staje się trudne za sprawą zwodniczych koncepcji wolności, w której zachcianki i subiektywne indywidualne impulsy są wychwalane i sprawiają, że każdy zamyka się w swoim własnym „ja”. Prawdziwa wolność ludzkiej istoty wypływa z faktu, iż jest ona stworzona na obraz i podobieństwo Boże i dlatego powinna być ukształtowana z odpowiedzialnością zawsze ukierunkowana na prawdziwe dobro, tak aby stawała się miłością i darem z siebie. Dlatego bardziej od teorii potrzebna jest bliskość i miłość charakteryzująca wspólnotę rodzinną. To w domu człowiek uczymy się naprawdę żyć, cenić życie i zdrowie, wolność i pokój, sprawiedliwość i prawdę, pracę, zgodę i szacunek.

4. Dziś bardziej niż kiedykolwiek potrzebne jest świadectwo oraz publiczne zaangażowanie wszystkich ochrzczonych, aby na nowo afirmować godność i unikalną oraz niezastąpioną wartość rodziny zbudowanej na małżeństwie mężczyzny i kobiety, otwartej na życie jak również wartość ludzkiego życia na wszystkich jego etapach. Legislacyjne i administracyjne środki, które wspierają rodziny w niezwykłych prawach potrzebnych do wypełniania ich nadzwyczajnej misji powinny być również promowane. Przedstawione podczas wczorajszej celebracji świadectwa pokazały, że dzisiaj także rodzina może ukazać siebie jako mocną bożą miłością i odnowić ludzkość w nowym tysiącleciu.

5. Chcę wyrazić moją bliskość oraz zapewnić o modlitwie w intencji wszystkich rodzin, które dają świadectwo swojej wierności w szczególnie trudnych okolicznościach. Wspieram liczne rodziny, które żyjąc czasami w środku sprzeczności i niezrozumienia dają przykład wspaniałomyślności i zaufania Bogu, wyrażam jednocześnie pragnienie aby nie zabrakło im potrzebnej pomocy. Myślę również o rodzinach cierpiących biedę, choroby, marginalizację albo emigrację. W bardzo szczególny sposób myślę o chrześcijańskich rodzinach, które są prześladowane ze względu na swoją wiarę. Papież jest bardzo blisko was wszystkich i towarzyszy wam w waszych codziennych wysiłkach i staraniach.
6. Zanim zakończy się to spotkanie z radością chce zapowiedzieć, że VII Światowe Spotkanie Rodzin odbędzie się, jeśli Bóg pozwoli, we Włoszech, w Mediolanie w 2012 roku. Jego temat: „Rodzina, praca i świętowanie”. Serdecznie dziękuję Kardynałowi Dionigiemu Tettamanzemu arcybiskupowi Mediolanu za jego serdeczne podjęcie tego ważnego zobowiązania. Zawierzam wszystkie rodziny na świecie opiece Najświętszej Dziewicy tak bardzo czczonej we wspaniałym meksykańskim kraju w Jej obrazie z Guadalupe. Do Niej, która zawsze przypomina nam, iż nasze szczęście jest w wypełnianiu woli Chrystusa (Jan 2,5) teraz mówię:

Najświętsza Matko z Guadalupe,

która okazywałaś i okazujesz miłość do amerykańskiego kontynentu
obsypuj radością i nadzieją wszystkie ludy
i wszystkie rodziny na świecie.

Tobie, która idziesz przed nami i prowadzisz nas w naszej drodze wiary w kierunku wiecznej ojczyzny,

zawieramy radości, plany, sprawy i pragnienia każdej rodziny.

O Maryjo,

do Ciebie się zwracamy ufając Twojej macierzyńskiej czułości,

nie ignoruj prośb, które kierujemy do Ciebie za wszystkie rodziny świata,

prośb kierowanych w tym decydującym okresie historii, ale zgromadź nas

w swoim maczycznym sercu i bądź z nami w drodze do niebieskiego domu.

Amen.